

Column **Hugo Reumkens** GROOTS

De manier waarop we 'grote' ondernemingen in de wet interpreteren is door de jaren heen aanzienlijk veranderd.

Het begint in de jaren zeventig met de Structuurregeling, die het fundament legde voor bestuur en toezicht in grote ondernemingen. Deze regeling introduceerde criteria langs de lijnen van kapitaal, het aantal werknemers in Nederland en een verplicht ingestelde ondernemingsraad. Hierdoor ontstond een duidelijk beeld waarin 'groot' gelijkstond aan economische omvang en een bepaalde interne dynamiek.

Vervolgens kwamen beursgenoteerde ondernemingen steeds meer in beeld. Bij deze ondernemingen lag de focus op marktkapitalisatie, handelsvolume en de mate van openbare belangstelling. Allemaal indicatoren die transparantie, verantwoordingsplicht en bescherming van aandeelhouders onderstrepen.

De Streefcijfer Wetgeving, geïntroduceerd in 2022, markeert een nieuwe focus. Hier worden grote ondernemingen opnieuw gedefinieerd, met criteria zoals netto omzet, balanstotaal en personeelsbestand. Het is een aanpak die niet alleen naar de grootte kijkt, maar ook de maatschappelijke verantwoordelijkheid van een onderneming in termen van inclusiviteit en representatie in overweging neemt. Tegelijkertijd hebben we de recente introductie van ESG-wetgeving in Boek 2 BW gezien. Deze wetgeving introduceert een categorie 'grote' ondernemingen, die worden gedefinieerd door zowel hun economische impact als hun duurzaamheidsprestaties. Hier wordt 'groot' beschouwd door de lens van financiële en maatschappelijke voetafdruk.

In de evolutie van het Nederlandse vennootschapsrecht zien we dus verschillende interpretaties van wat 'grote ondernemingen' zijn. Van de Structuurregeling, met zijn focus op de factoren kapitaal en arbeid, tot de Streefcijfer- en ESG-wetgevingen, waarbij de definities zijn uitgebreid om maatschappelijke verantwoordelijkheid, diversiteit en duurzaamheid te omvatten, elk met hun eigen unieke criteria. Deze evolutie van criteria weerspiegelt niet alleen de veranderende economische landschappen en marktdynamieken, maar ook de verschuivingen in maat-

schappelijke waarden en verwachtingen ten aanzien van ondernemingen. Wat eens enkel een kwestie van grootte en economische macht was, is nu een complex mozaïek van financiële, sociale en duurzaamheidscriteria die samen bepalen wat we als 'groot' beschouwen in de context van ondernemingen.

De vennootschapsrechtelijke wetgeving weerspiegelt een maatschappelijke ontwikkeling. Met elke nieuwe definitie van 'groot', krijgen we een steeds rijker en genuanceerder beeld waarbij de verschillende facetten van grote ondernemingen in het Nederlandse vennootschapsrecht worden verkend. En in deze ontwikkeling zien we een reflectie van zowel de groei als de complexiteit en gelaagdheid van de Nederlandse economie en het bedrijfsleven. Elk nieuw criterium werpt een ander licht op de materie, waardoor een continu evoluerend beeld ontstaat van wat grote ondernemingen in Nederland zijn en hoe zij zich tot onze maatschappij verhouden. «

Hugo Reumkens is advocaat en partner bij Van Doorne NV. Hij schrijft deze column op persoonlijke titel.